

PRINSES OP DE VLUCHT

Klucht in drie bedrijven

door

JEANETTE COLIJN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PRINSES OP DE VLUCHT** opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JEANETTE COLIJN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl / Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PRINSES ISABEL - soms een hoogachtig type. Praat geaffecteerd

RONNIE - zoon des huizes. Gewone jongen. Stottert, vooral bij stress

MARINA - moeder. Jaloers, nieuwsgierig type. Wil alles hebben wat haar burens ook hebben

PIETER - vader. Bouwvakker. Is steeds druk doende met werken of zijn grote hobby: het houden van hamsters

VIOLET - leuk, spontaan meisje. Vriendin van Ronnie

EMMA - oma. Komt regelmatig een tijdje logeren. Is vergeetachtig en slechtziend.

DECOR:

Stelt een eenvoudige huiskamer voor.

In de achterwand is de deur van binnenkomst. Links naast die deur een raam.

Rechts achter is de deur van keuken, daarvoor deur van provisiekast.

Links is deur van slaapkamer (deur draait op podium open zodat publiek in "slaapkamer" kan kijken)

Zeker in het midden een bank (met evt een paar stoelen en tafeltje)

Zeker een radio en telefoon.

EERSTE BEDRIJF

RONNIE: (*hoofd deur opkomst*) Mam? (*harder*) Mam? Pap? Zijn..zijn jullie thuis? Hallo is er iemand? (*hoofd weg, even later op, sjouwend met koffer en tas*) Kom maar verder. Er is niemand thuis. We zijn alleen. Het is veilig. Voor..voorlopig tenminste.

ISABEL: (*op. Hoofddoek en zonnebril op, rondkijken*) Goh wat klein zeg. Maar wel knus.

RONNIE: Ja zeg, dit is maar een eenvoudig huis. Een gewoon rijtjeshuis hoor.

ISABEL: Ik ben eigenlijk nog nooit in zo'n huisje geweest. Best leuk.

RONNIE: (*rondkijken, tassen neer*) Huisje? Huisje? Zo klein is het nou ook weer niet. Vooruit kom zitten. (*ploft in bank*)

ISABEL: (*loopt over toneel, evt. iets bekijken*) Wat is daar?

RONNIE: (*kijkt*) O dat is de keuken, die deur ernaast is de kelderkast en daar is een slaapkamer.

ISABEL: Hebben jullie een slaapkamer bij de woonkamer? O wat geinig. (*kijkt om deur*) O wat een lief slaapkamertje. En kijk dat bed eens, wat een scheetje. Slaap jij daar?

RONNIE: Nee.. nee, daar slaapt oma altijd.

ISABEL: (*op*) Oma? Je bedoelt dat je grootmama hier ook nog woont?

RONNIE: Nee, nee die.. die woont in een verzorgingshuis. Maar.. maar daar heeft ze het niet zo naar haar zin. Daar.. daarom komt ze regelmatig logeren en dan slaapt ze daar. Kom nu toch eens zitten. (*slaat op bank naast hem*)

ISABEL: (*zitten en direct daarna weer opstaan*) Nee, nee ik ben veel te gestresst. Ik kan gewoonweg niet blijven zitten. Al die drukte, al die poespas. En waarom? Nou waarom?

RONNIE: Ik..ik zou het je niet kunnen vertellen Isabel. Zo mag ik je toch wel noemen hè?

ISABEL: Natuurlijk. Zeker als we alleen zijn. Zijn we in gezelschap, dan wordt het een heel andere zaak.

RONNIE: Vertel nu eens rustig wat er gebeurd is. Ik..ik snap geen hout van heel je verhaal. Kom nou eens zitten. Ik word al moe als ik zo naar je kijk.

ISABEL: (*gaat zitten*) Zoals ik straks al vertelde ben ik weg. (*boos*) Ik ben gewoon van huis weggelopen. Weg, weg, weg. Ze moeten niet denken dat ze zomaar alles met me kunnen doen. Wat denken ze wel? Ik? Mij? Ik snap niet hoe mijn moeder zo onredelijk kan zijn. Tegen mij. Haar enige dochter nota bene. Haar eigen vlees en bloed. (*opstaan, ijsberen*) Ze verlangen veel te veel van mij. Ze denken zeker dat ik alles maar doe wat zij zeggen. Zij kunnen mij de wet niet

voorschrijven. Ik ben tenslotte volwassen. Ik ben een volwassen vrouw Ronnie.

RONNIE: Dat kan ik niet ont..ontkennen. Zeker als ik je zo bekijk. Maar.. maar het is mij nog steeds niet duidelijk wat er bij jullie thuis gebeurd is. Ik heb ook wel eens ruzie. (*telt vingers*) Met m'n moeder, met m'n vader, met Violet.

ISABEL: Violet? Wie is dat?

RONNIE: Vi..Violet? Dat.. dat is mijn meisje.

ISABEL: (*haastig naast hem zitten*) Ronnie, jongen, wat vertel je nu?

RONNIE: Ik.. ik zei dat ik een...

ISABEL: Ja, ja, ik heb je wel verstaan.

RONNIE: En je vroeg wat ik je vertelde.

ISABEL: Dat is eerder een uitroep van verbazing. Heb jij echt een meisje?

RONNIE: (*knikt verlegen*)

ISABEL: Een meisje met alles erop en eraan zal ik maar zeggen?

RONNIE: (*knikt verlegen*)

ISABEL: (*opstaan, rondlopen*) Goh, dat had ik nou nooit van jou verwacht Ronnie.

RONNIE: Hoe.. hoezo? Is.. is dat verboden dan? Bijn..bijna iedere jongen heeft een meisje. Ik bedoel, nou ja, sommige jongens hebben jongens en sommige meisjes hebben meisjes. Maar gewone jongens hebben gewone meisjes en...

ISABEL: (*zucht hoorbaar*) Inderdaad, gewone jongens en meisjes. En dat is bij mij niet geval. Ik ben niet normaal.

RONNIE: (*omkijken*) Niet.. niet normaal? O.. O je bedoelt dat je.. dat je... Hoe..hoezo niet normaal? Ik.. ik bedoel als ik thuis gezegd had dat ..dat ik van een jongen.. Nou ja, dat zouden mijn ouders wel geaccepteerd hebben hoor. Denk ik.... Hoop ik. Tenminste, m'n moeder wel. En uiteindelijk m'n vader ook. En.. en zeker m'n oma. Die is hartstikke modern. Maar daar zou ik het steeds weer opnieuw tegen moeten vertellen, want die vergeet steeds dingen. Ac..accepteren jouw ouders jou niet zoals je bent?

ISABEL: (*bij radio*) Zoals ik ben? Wat bedoel je nou toch allemaal?

RONNIE: (*duidelijk niet op z'n gemak*) Nou.. nou.. ik bedoel dat je met andere meisjes.. nou ja, dat je samen met een ander.. ander meisje...

ISABEL: Dat ik lesbisch ben?

RONNIE: Zo.. zo noemen ze het ook wel eens geloof ik ja.

ISABEL: Ik? Lesbisch? Hoe kom je daar nou bij? Wat een leuk radiootje. (*draait, begint te spelen, zet haastig zachter, aan laten staan*) Ik ben helemaal niet lesbisch. Integendeel, ben net zo hetero als jij hoor.

RONNIE: O.. o ik dacht om.. omdat je zei dat je anders bent dan anderen dat je bedoelde dat je les..les.. dat je les.. dat je van een meisje houdt.

ISABEL: Nee, nee, gekkie. (*schudt hoofd*) Nog steeds dezelfde Ronnie als vroeger op school. Zo heerlijk naïef. En als je gestresst bent begin je nog steeds te stotteren. Je bent niets veranderd.

RONNIE: Jij ook niet. Ik herkende je meteen. Tenminste, toen je die hoofddoek afgezet had... en die zonnebril. En.. en toen je me riep. Ze.. zeker toen je me vertelde waar.. waar je woonde. Maar toen had ik ook gelijk door dat jij het was.

ISABEL: (*zitten*) Ik moet me wel zo vermommen. Ik weet niet meer wat ik moet doen. (*doet bril en hoofddoek af*) Ik weet niet waar naar toe.

RONNIE: Och Isabel, dan blijf je toch hier?

ISABEL: Hier?

RONNIE: Ja hier. Je kunt in die kamer slapen hoor. Geen enkel probleem.

ISABEL: (*verbaasd*) Meen je dat?

RONNIE: Na..natuurlijk meen ik het.

ISABEL: (*omhelzing*) O Ronnie, je bent mijn held. Ik ben je eeuwig dankbaar. En misschien nog wel langer.

RONNIE: (*duidelijk verlegen*) Och.. och Isabel, zo moet je niet praten en zeker niet doen. Ik heb tenslotte verkering.

ISABEL: Oh jongen, dat was toch alleen maar een uiting van blijdschap. Geloof me, ik hou alleen maar van één jongen. (*zucht*) Die ik nu niet meer mag zien.

RONNIE: Dus.. dus dat is het. Je mag geen verkering hebben van je moeder met een jongen. En daarom ben je natuurlijk van huis weggelopen.

ISABEL: (*verdrietig*) Je hebt gelijk. Dat is de reden. Ik mag hem niet zien. Het is geen partij voor mij, zegt mijn moeder. Ha, dat mag zij zeggen. Hoeveel commentaar had men niet toen zij met mijn vader trouwde? Heel het land stond op zijn kop. Alle kranten stonden er bol van. Het journaal draaide overuren. (*fel*) Zij dreef haar zin door terwijl bijna iedereen tegen was. En nu ik de liefde van mijn leven heb ontmoet mag ik geen omgang met hem hebben. En mijn tante dan? Die trouwde toch ook een gewone jongen. Hij had zelfs nog een afwijking ook. Van zulke (*groot gebaar*) oren. Zelfs grootmama vindt het grote flauwekul. Zo heeft ze het woordelijk gezegd Ronnie. Grote flauwekul zei ze tegen mams. Die zat net aan haar droge sherry en verslikte zich toen grootmama dat tegen haar zei. Ge-lukkig was er een lakei in de buurt die haar op haar rug kon kloppen. Maar mams bleef volharden. De onenigheid liep zelfs zo hoog op dat ze me voor

de keuze stelde of hij eruit of ik eruit. Nou, ik ben toen maar gegaan. Ik.. Ik.. (*snikken*)

RONNIE: (*aarzelend troostend*) Och.. och Isabel, alles komt weer goed. Ge.. geloof me nu. Voor.. voor alles is een oplossing zegt mijn oma altijd. En.. en die kan het weten, want die vergeet soms een heleboel dingen, maar steeds heeft ze weer een oplossing. (*bedenkkelijk*) Nu ik erover nadenk heeft ze ook steeds dezelfde oplossing. Zou dat iets te maken hebben dat ze steeds dezelfde dingen ook vergeet?

ISABEL: (*om hals Ronnie, deze ongemakkelijk doen en dan troostend armen om haar heen*) Ik weet het niet Ronnie. Echt niet. Ik weet alleen dat ik ten einde raad ben. Ik weet echt niet meer wat ik moet doen. Ik kan niet meer naar huis en ik kan mijn vriendje niet bereiken. Die zit in het verre buitenland midden in de rimboe. Hij is op survival met al zijn hockey vrienden.

RONNIE: Dat.. dat is leuk voor hem Isabel. En als hij terug komt is alles opgelost geloof me nou.

ISABEL: Moet.. moet ik nog zo lang wachten? Hij komt volgende maand pas terug. Ik mis hem zo. (*snikken*)

RONNIE: Rustig maar. Kalm maar. Het komt wel goed. Het komt wel goed.

ISABEL: En.. en wat zullen je ouders zeggen als ze me hier zien zitten? (*recht zitten*) Moet je kijken hoe ik erbij zit. Is mijn mascara uitgelopen?

RONNIE: (*kijken*) Ik zie niks.

ISABEL: Mooi. Maar wat zullen je ouders zeggen? Ik bedoel het is niet niks dat ik hier ben. Nota bene ik. Een prinses. Toch?

RONNIE: Ja ..eh daar heb ik eigenlijk nog niet zo over nagedacht.

ISABEL: (*opstaan, bril en hoofddoek op, pakt tassen*)

RONNIE: (*verbaasd*) Wat.. wat ga je doen?

ISABEL: Het lijkt me het beste dat ik ga. Ik wil je niet in een netelige situatie brengen.

RONNIE: Dat doe je niet.

ISABEL: O nee? Je weet nog niet eens of je ouders wel willen dat ik hier blijf. Dat wordt straks ook ruzie en dat wil ik niet. Nee Ronnie, het lijkt me beter dat ik ga. (*aanstalten om te gaan*)

STEM: (*over "radio"*) Wij onderbreken de uitzending voor een extra nieuwsbericht. Naar nu bekend geworden is, heeft gisteren Koninklijke Hoogheid prinses Isabel in overspannen toestand de ouderlijke woning verlaten. De Rijksvoorlichtingen dienst wil hierover geen nader mededelingen doen. Wel vertelde een woordvoerder ons dat de politie met man en macht op zoek is naar de prinses. Mocht u haar zien wilt u dan de plaatselijke politie informeren. Haar

signalement luidt (*beschrijving van speelster*) Mochten wij meer nieuws hebben betreffende de verdwijning van de prinses zullen wij u dit onmiddellijk mededelen. Dit was een extra uitzending van het nieuws.

RONNIE: Dat.. dat ben jij.

ISABEL: Natuurlijk ben ik dat. Hoeveel prinsessen Isabel denk je dat er zijn? (*zucht*) Wat moet ik nu doen? Nu kan ik helemaal de straat niet meer op. Iedere politiemans zal naar me uitkijken. Wat zeg ik? Iedereen...

RONNIE: Je.. je zei...

ISABEL: Ik weet heus wel wat ik net gezegd heb Ronnie. Iedereen zal naar me uitkijken. Als ik buiten drie stappen gedaan heb pakken ze me al in m'n kraag. En begint thuis alle ellende weer van voor af aan.

RONNIE: (*haastig naar haar toe, pakt tassen af*) Een.. een reden te meer om hier te blijven. Kom wees nu verstandig en blijf hier. Ik vertel het wel tegen m'n ouwelui. En als ze eenmaal aan het idee gewend zijn vinden ze het heel ..eh gewoon. (*loopt terug naar bank, stoppen*) Isa.. Isabel. Ik.. ik krijg me toch opeens een geweldig idee. Dan.. dan kunnen mijn ouders wennen aan het idee en je bent hier hartstikke veilig. Wacht, laat me eens denken.

ISABEL: Wat voor idee? Waar denk je aan? (*stampvoet*) Zeg het nou. Ik kan er niet tegen als er niks gezegd wordt.

RONNIE: Kalm.. kalm nou. Ik.. ik heb het bijna. (*tegen hoofd tikken*) Het zit bijna in mijn hoofd, alleen nog...

ISABEL: Alleen nog wat? Vooruit nou Ronnie, vertel nou eens wat je uitgedacht hebt.

RONNIE: Lui.. lui.. luister. Ik.. ik.. ik..

ISABEL: Nou wordt het wel heel erg. Dat stotteren. Dat betekent dat je echt iets groots in gedachten hebt. Nou vooruit, voor de dag ermee. Ik sterf bijna van nieuwsgierigheid.

RONNIE: Laat.. laat.. (*paar maal diep zuchten*) Laat me dan uitpraten. Onderbreek me niet steeds. Zo.. zo kom ik nooit tot het hele verhaal. Luister, ze zijn op zoek naar een meisje. Dat klopt, want dat ben jij. En je bent toch een meisje, niet dan?

ISABEL: (*duwt borsten omhoog*) Zegt dit genoeg?

RONNIE: (*ongemakkelijk*) Voor.. voor.. voor mij wel ja. Dus iedere po..politieagent kijkt uit naar een (*gebaar borsten*) meisje. En als we nu eens zorgen dat jij een jongen wordt?

ISABEL: (*verbaasd*) Een jongen? Je denkt toch niet echt dat ik me laat opereren? Ben niet gek. Ik wil niet beweren dat het altijd jofel is om een meisje te zijn, zeker niet tijdens de maandelijkse last, maar om nu gelijk van geslacht te veranderen lijkt me toch iets overdreven

Ronnie. Bovendien, wat zal m'n vriendje wel niet zeggen als ik...

RONNIE: *(heft handen)* Je.. je laat me niet uitpraten. Natuurlijk verander je niet echt in een jongen. Je verkleedt je alleen maar als een jongen.

ISABEL: *(bedenklijk)* Dat is op zich geen slecht idee. Dan kan ik inderdaad iets veiliger over straat. Maar ..eh Ronnie, dan heb ik nog een klein, simpel vraagje. Dat schiet zomaar opeens hup door m'n hoofd. Heeft eigenlijk niets te betekenen. Maarre ..eh wat heeft dat voor nut?

RONNIE: Lui.. luister. Niemand herkent je daarbuiten, maar ..eh voor hier in huis is het ook makkelijker. Ik.. eh bedoel, mijn ouders zouden inderdaad gek opkijken als ik met een meisje thuis zou komen. En vergeet mijn vriendin Violet niet. Die is, nou ja la.. laat ik het zo zeggen, een klein beetje jaloers. Als jij je verkleedt dan slaan we één ..nee twee vliegen in *(slaat handen)* één klap.

ISABEL: *(ijsberen, zacht mompelen)* Ik geloof dat het nog een geweldig goed idee is ook. Je ouders en je vriendin denken dat ik een jongen ben en koesteren dus geen enkele achterdocht. Ik ben redelijk incognito naar de buitenwereld want die letten op een meisje en ik ben een jongen. Ja, ja, hoe meer ik erover nadenk hoe meer ik erin ga geloven. Ronnie jongen, dat is een geweldig idee. We doen het.

RONNIE: Mooi, dan.. dan gaan we gelijk beginnen. Eens kijken, *(wijst deur slaapkamer)* dat is dus je slaapkamer, daar kun je je spullen neerzetten. Ik.. ik denk dat het het beste is als je dat nu gelijk doet. Ik ga dan even wat spullen van mij pakken zodat je een wat ..eh meer jongensachtig uiterlijk hebt. Ik.. ik denk je je haar het beste kunt verstoppen onder een baseball pet.

ISABEL: Mijn haar? O ja, dat is waar ook. Je denkt toch aan alles ook, hè Ronnie.

RONNIE: Ik.. ik probeer het. Nou vooruit, pak je spullen en wegwezen. Ik ga naar boven en zie je zo. *(af deur binnenkomst)*

ISABEL: *(wrijft handen)* Dit moet lukken. Die Ronnie, wat een scheetje. Het is dat ik al verliefd ben op m'n baronnetje Edwin, maar anders gaf ik hem toch een goede kans. Nu zal ik m'n moeder eens een poepje laten ruiken. Eens kijken wie de blankste koninklijke billen heeft. *(pakt spullen en af deur slaapkamer)*

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

EMMA: *(op deur binnenkomst, met stok)* Hallo? Marina? Ben je thuis? Marina? *(loopt zoekend over toneel)* Waar ben je nou? Waarom zeg je niks? Marina, ben je soms in de keuken? *(af deur kast, op)* Wie

heeft de keuken zo veranderd? Wat een klein keukentje zeg. Ik.. Wacht eens, welke deur is nou van de keuken? (*nadenkend*) Toen ik de vorige keer hier was, was daar de keuken. (*wijst verkeerde deur*) Of was het nou die deur? (*wijst juiste deur*) Hè, nu weet ik niet meer waar hier de keuken is. Dat ze dan toch ook niet alles zo laten zoals het was. Altijd dat veranderen. Dat nieuwerwets gedoe. Vroeger was de keuken de keuken en bleef de keuken. Nu veranderen ze het opeens in een.. een.. (*kijkt deur*) in een voorraadkast. En waarom? Ik zou het niet weten. Lijkt me toch niet handig. (*wijst deuren*) Eerst daar de kast en daar de keuken en toen daar de keuken en daar de kast. (*even stil*) Maar wacht eens, als daar de kast is dan is daar de keuken. Toch? Nou, dan moet ik daar zijn. (*deur keuken open*) Kijk maar, nu is hier de keuken weer. Marina, ben je daar? (*af deur keuken*)

RONNIE: (*op met wat kleren in handen en petje op*) Zo, nu eerst even deze kleren aan Isabel geven. (*loopt richting deur slaapkamer*)

EMMA: (*op deur keuken*) Niemand. Hoe kan dat dan? De voordeur was niet op.. He jongen, wat doe jij daar?

RONNIE: (*schrikt zichtbaar, omdraaien*) O.. oma? U..u hier?

EMMA: Wie? Ik? Natuurlijk ben ik hier. Maar wie ben jij? (*heft stok*) Blijf staan of ik leg deze stok in je nek. Als ik tenminste bij je in de buurt kan komen.

RONNIE: Maar.. maar oma. Ik ben het, uw.. uw eigen kleinzoon. Ronnie. De zoon van uw dochter en uw schoonzoon.

EMMA: Dat zeggen ze allemaal. Ik waarschuw je, blijf staan tot ik wat dichterbij ben. Dan kan ik je beter zien. (*sukkelt dreigend zwaaiend met stok dichterbij, Ronnie van top tot teen bekijken*) Nu je het zegt, je lijkt inderdaad verdomd veel op mijn kleinzoon.

RONNIE: (*zucht*) Om.. omdat ik uw kleinzoon ben. Kijk nu eens goed oma. Ik.. ik ben het echt.

EMMA: (*nogmaals kijken*) Nu je het zegt. Ik geloof echt dat je het bent. Ben je aan de was?

RONNIE: Aan.. aan de was? Hoe bedoelt u?

EMMA: Nou, omdat je die kleren vast hebt.

RONNIE: (*haastig kleding achter rug*) Kle..kleren? Welke kleren? (*kleding te voorschijn*) O u bedoelt deze kleren. Die ..eh ging ik ..eh net.. eh naar...

EMMA: Nou zeg, je wordt al net zo vergeetachtig als ik. Wat ging je nou doen? Waar is Marina? Is je vader nog niet thuis?

RONNIE: Oma toch, wat een.. een hoop vragen. Nee, nee en ..eh deze kleren ga ik naar de slaapkamer brengen. (*verheugd*) Inderdaad, die ga ik naar de slaapkamer brengen. (*richting deur slaapkamer*)

EMMA: *(verbaasd)* Nee? Nee? Naar de slaapkamer? Wat bedoelt hij nou?

RONNIE: *(deur open, af, haastig op, met hand voor ogen)* O sorry. Ik wist niet dat je al uitgekleeft was.

ISABEL: *(achter toneel)* Dat geeft niks hoor jongen. Ik heb helemaal geen geheimen voor iemand die me zo goed helpt. *(op, heeft handdoek voor)* Bovendien heb je toch wel meer een meisje...

RONNIE: *(nog steeds ogen dicht, zwaaien)*

ISABEL: *(verbaasd)* Wat sta je nu daar te zwaaien? Ik zeg toch niks verkeerd? Jij wilt toch niet zeggen dat je.. hoe heet je meisje ook weer? Dat je die nog nooit in haar blote niks nie gezien hebt? Ronnie jongen, je bent toch wel normaal hè?

RONNIE: *(wijst richting Emma)* Stil.. stil.. nou. Kijk.. kijk nou..

ISABEL: Kijk nou? Waarnaar? *(omkijken, schrikken)* O jé. *(duikt achter deur weg)* Had je dat niet eerder kunnen zeggen?

EMMA: Ronnie, wie is dat?

RONNIE: Wie oma?

EMMA: Nou, die daar zo staat te kletsen.

RONNIE: O.. o die ..eh dat is ..eh dat is een .. een vriend van mij.

EMMA: O leuk. En hoe heet die vriend van jou?

RONNIE: Hoe.. hoe heet die vriend van mij? Ja, daar vraagt u zoiets. *(krabt hoofd)* Hoe.. hoe heet die vriend van mij eigenlijk?

ISABEL: Ik heet.. *(hoest, zwaardere stem)* Ik heet ..eh ik heet Isaak. Ja zo heet ik. Niet dan Ronnie?

RONNIE: Is..Isaak? Wie.. wie is dat nu weer?

ISABEL: *(druk op zichzelf wijzend)* Dat ben ik. *(hoest)* Ik ben toch Isaak. Je vriend *(overdreven)* Isaak!!!

RONNIE: O.. o ja natuurlijk. In..inderdaad oma, dat is mijn vriend Isaak.

EMMA: O leuk dat je even langs komt jongen. Blijf je lang?

ISABEL: *(let op dat ze af en toe haar stem verandert als ze zgn Isaak speelt, veel hoesten)* Ik.. ik ..eh was in de buurt en toen dacht ik och ik ..eh ga even langs bij ..eh bij uw kleinzoon Ronnie. En die.. eh heeft gevraagd of ik ..eh even wilde blijven, hè Ronnie? Dan kunnen we bijkletsen. We ..eh hebben elkaar al een lange tijd niet gezien en zodoende kunnen we..

EMMA: Lange tijd niet gezien? En net zei je dat jullie zulke goede vrienden zijn.

RONNIE: Zijn.. zijn we ook oma. Alleen zijn we.. we goede vrienden op afstand. We.. we bellen elkaar veel en we mailen elkaar nog veel meer.

ISABEL: Sms-en doen we ook veel. Heel veel zelfs.

EMMA: Sms-en? Wat is dat nu weer? Ik dacht dat sm een sexspelletje

was. Dat heeft je opa vroeger wel eens verteld. Hij had toen een zweepje gekocht en wilde dat ik met dat zweepje op zijn blote...

RONNIE: *(haastig naar Emma toe)* Ja, ja oma.. ik bedoel nee nee oma. Sms-en is heel iets anders. Heeft niks te maken met blo.. blo.. blote, nou ja, sms-en is berichtjes over de telefoon sturen. Dat.. dat doen we inderdaad veel.

EMMA: Berichtjes over de telefoon sturen? Waarom? Als je elkaar toch aan de telefoon hebt hoeft je toch geen berichtjes meer te sturen? Dan kun je het toch gewoon zeggen? Lijkt me niks mis mee. Is nog makkelijker ook. Maar dat zal wel weer zo'n nieuwerwets gedoe zijn. Daar snap ik niks meer van.

RONNIE: Och.. och oma, het is simpel genoeg. Je drukt op een paar toetsen en je hebt een berichtje dat je kunt versturen. Waar is mijn mobieltje, dan zal ik het u laten zien.

EMMA: Och jongen, je weet toch dat ik bijna niks meer zie. Waarom denk je dat ik deze stok bij me heb?

ISABEL: *(iets meer te voorschijn)* U ziet bijna niks meer?

EMMA: *(schudt hoofd)* Niks meer is overdreven. Ik kan me nog redelijk behelpen. Maar dat ik nu goed zie is overdreven. Ik zit te denken om een hond aan te schaffen.

ISABEL: Een hond? U heeft een hond? O nee, dat moet ik niet hoor. Ik ben allergisch voor honden. Nou ja, eigenlijk voor haren...voor alle beestenharen. Mijn moeder heeft ook verschillende honden op het paleis en..

EMMA: Paleis?

RONNIE: Isa.. Isaak bedoelt ..eh Parijs. Haar moeder woont in Parijs. En.. en daar heeft ze die honden.

EMMA: O ik dacht dat je paleis zei. Nu gaat m'n gehoor ook al achteruit. Maar wat ik ook wilde vragen, wat is er met je stem?

ISABEL: Mijn stem? *(hoest)* Mijn stem? Ik.. eh..

RONNIE: Isa.. Isaak heeft net een keelontsteking achter de rug. Ze..eh hij had een koudje gevat.

EMMA: Nou, dat lijkt me niks gek. Hij loopt hier bijna half naakt door het huis.

ISABEL: *(slaat handdoek steviger om haar heen)* Ik.. ik dacht dat u niks zag.

EMMA: Och soms, als je in het juiste licht staat zie ik iets meer.

ISABEL: *(haastig paar stappen achteruit)* Ronnie, heb je die kleren? Dan kan ik me.. *(wijst slaapkamer)*

RONNIE: O ja, de kleren. Hier zijn ze. *(wil gooien)*

ISABEL: *(haastig)* Niet gooien. Ik kan ze niet vangen. Ik heb hier niks onder aan en..

RONNIE: Dan breng ik ze even. Kom. *(beiden af slaapkamer)*

EMMA: Een eigenaardige jongen. Ik weet het niet zeker, maar daar is iets mis mee. Maar ja, ik ben weer ouderwets en als Emma iets zegt dan is het weer niet waar, dus laat ik maar zwijgen en net doen alsof ik niks weet. *(bedenklijk)* Ik weet eigenlijk ook niks. Koffie? Ik krijg zin in koffie, maar er is hier niemand meer. Ik zal zelf wel weer koffie gaan zetten. *(twijfelen tussen keukendeur en kastdeur, pakt kastdeur en af)*

PIETER: *(op, overall aan, heeft iets wolligs in handen)* Nu moet je toch eens kijken. Dat gaat helemaal niet goed met jou. Ik moet jou eens goed onderhanden nemen. *(bank zitten, wolligs op schoot)* Ik dacht het al een paar dagen en nu weet ik het zeker. Jij bent ziek. Zo doe je normaal nooit. Je kijkt niet eens meer naar je vriendinnetjes. Terwijl ik je daarvoor toch wel gekocht heb. Ik denk erover om je...

EMMA: *(op kastdeur)* Nu was ik toch weer verkeerd. Ik kan er maar niet aan wennen dat ze de deuren verplaatst hebben. Ik moet toch het er toch echt eens met Pieter over hebben dat...

PIETER: *(ziet Emma)* Moeder! Wat doet u hier?

EMMA: *(schrikt)* Pieter? Ben jij dat?

PIETER: Natuurlijk ben ik het. Wie moet het anders zijn?

EMMA: Weet ik het? Er gebeuren hier wel meer vreemde dingen hoor jongen.

PIETER: *(schudt hoofd)* Moeder, die dingen die in het verleden zijn gebeurd zijn voorbij. Daar hebben we het uitgebreid over gehad. Je moet niet blijven zaniken over de dingen die achter ons liggen. Gebeurd is gebeurd. Gedane zaken nemen nooit meer weerom is tenslotte het spreekwoord.

EMMA: *(verbaasd)* Ik weet echt niet waar je het nu over hebt. Is Marina er ook?

PIETER: Nee moeder, uw dochter is er nog niet. Maar die kan ieder moment komen. Ze zou vandaag vroeg afgewerkt zijn.

EMMA: Waarom? Er is toch niks mee om een hele dag te werken?

PIETER: Ik weet het niet precies, maar het had te maken met Koninginnedag. Dan moet ze ook werken of zoiets.

EMMA: Wat doe jij dan thuis?

PIETER: Was op karwei en had wat tijd over. Anders moet ik toch maar naar een volgend karwei. En eer ik daar m'n spullen uitgepakt heb moet ik alles weer inpakken omdat m'n tijd erop zit. Bovendien is... Wat deed u eigenlijk in de kast?

EMMA: *(rondlopen, zoekt iets)* Daar wou ik het juist eens met je over hebben. Ik weet alleen niet waar ik ben.

PIETER: *(wolligs in bank, "schiet even later onder bank" (kan evt*

gerealiseerd worden met een draad) Kom hier, dan zal ik u helpen.
(naar Emma geleid haar bank)

EMMA: *(losmaken)* Nu weet ik wel.

PIETER: *(voordat hij iets kan doen, gaat ze zitten)* Moeder!!

EMMA: Het is al goed jongen, je hoeft me al niet meer te helpen. Ik zie dan niet al te goed meer, maar gaan zitten kan ik gelukkig altijd zelf nog wel.

PIETER: Maar.. maar...

EMMA: *(heft handen)* Het is echt al goed jongen. Geloof me nou. Ik zit perfect. Kijk maar. *(wipt iets op en neer)* Kan niet beter. Ik moet zeggen dat we in het verzorgingshuis geen betere stoelen hebben. Ik zit heerlijk. Maar ..eh Pieter?

PIETER: Oma?

EMMA: Zou je misschien koffie voor me willen zetten? Ik bedoel ik was op zoek naar de keuken maar ik merk dat jullie verbouwd hebben. Waar eerst de keuken, was, is nu een kast en waar eerst die kast was, is nu de keuken. Ik wist dat echt niet jongen. Er is niks tegen mij verteld. Geloof ik tenminste. Zodoende was ik ook in de kast terwijl ik in de keuken moest zijn. Begrijp je?

PIETER: *(krabt hoofd)* Ik geloof het wel maar ..eh we hebben helemaal niet verbouwd en alsjeblieft moeder, begin daar niet over als je dochter direct thuiskomt. Die zou maar al te graag willen dat we gingen verbouwen. Die wil niks liever dan een nog luxere keuken dan de buurvrouw. En ik heb de komende tijd echt geen tijd en zin om daar aan te gaan beginnen. Heb wel andere dingen te doen. Wat denk je van m'n hamsters? O m'n hamster. Moeder kom eens gauw staan.

EMMA: Staan? Wie? Ik? Ik zit net. En lekker ook nog. Lekker zacht en warm. Denk er niet aan om te gaan staan.

PIETER: Moeder ga nu alsjeblieft staan. Kom op, dan help ik wel even mee. *(pakt haar aan arm en begint te trekken)*

EMMA: *(tegenstribbelen)* Nee, nee. Laat me toch. Ik zit net zo fijn. Blijf toch van me af. Jij bent altijd al tegendraads geweest.

PIETER: Kon nou. Het is maar even. Ga nou even staan, dan kun je weer gaan zitten.

EMMA: Denk er niet aan. Waarom zou ik gaan staan en dan weer gaan zitten? Dat is allemaal verspilde energie en als oudere moet ik zuinig zijn op m'n energie. Voordat je het weet is die op en dan? Laat me nou. Vooruit Pieter, hou op met dat getrek.

PIETER: Luister nou even. Ga staan en zitten en dan trek ik...

MARINA: *(op deur keuken)* Zo, daar ben ik dan. En Ronnie, heb je wel gestofzuigd en... Moeder!! Pieter!! Wat zijn jullie aan het doen?

EMMA: O gelukkig Marina. Kind, kom me toch eens helpen.

PIETER: Moeder, ga nu toch even staan, direct is dat beestje zo plat als een dubbeltje en het is nog wel mijn kampioen.

MARINA: Pieter, laat onmiddellijk mijn moeder met rust. Direct krijgt ze nog een beroerte of zoiets.

PIETER: *(heft handen)* Ook goed. Laat dan maar. Dan draai ik wel op voor de kosten. Maar zeg niet dat ik jullie niet gewaarschuwd heb. *(boos)* En ik ruim de rotzooi niet op ook. Dat moeten jullie zelf maar doen. *(kijkt horloge)* Ik moet weer weg. M'n spullen weg gaan brengen. *(bij deur keuken)* Zeg straks niet dat ik jullie niet gewaarschuwd heb. *(af)*

MARINA: Waar heeft hij het over? Welke rotzooi?

EMMA: Ik zou het echt niet weten kind. Ik ben hier ook pas net. Ik ging hier zitten en opeens begon hij te trekken en te sjorren. Bovendien ben ik toch nergens tegenaan gelopen? Ik heb niks horen vallen of zo.

MARINA: Ik begrijp hem niet. Maar goed. Moeder, wat leuk dat u weer eens langs komt, al is het pas twee dagen geleden dat u hier was.

EMMA: Och kind, ik zat me te vervelen op m'n kamertje en dacht toen aan jullie. Aan m'n lieve dochter, aan m'n beste schoonzoon en natuurlijk aan m'n schattige kleinzoon. Toen hield ik het niet meer uit en hier ben ik.

MARINA: Dat is nog eens een verrassing. Maar ..eh hoe lang denkt u deze keer weer te blijven? Ik bedoel u hebt hier net drie weken gelogeed.

EMMA: Ik ben toch wel welkom hè?

MARINA: *(haastig)* Maar natuurlijk moeder, maar natuurlijk. *(naast Emma zitten)* Maar ik ..eh dacht zo dat u ook nog een kamer heeft in het verzorgingshuis en die.. eh..

EMMA: Staat nu een tijdje leeg. Heeft niemand bezwaar tegen hoor. De verzorgsters vinden het juist prettig dat ik weg ben. Dan hoeven ze weer iemand minder te verzorgen. Die hebben het toch al zo druk. En ik ben blij dat ik hier ben. Dus iedereen tevreden. Toch?

MARINA: *(schudt hoofd)*

EMMA: Marina? Jij bent toch ook blij dat ik er ben?

MARINA: Natuurlijk moeder, natuurlijk. Lust u koffie?

EMMA: Kind, ik dacht dat je het nooit zou vragen. Heel graag zelfs.

MARINA: Dan zal ik die eens gaan zetten. *(opstaan en richting keuken)* Direct komt Ronnie thuis en die zal ook wel een kopje lusten. *(af keuken)*

EMMA: Ronnie thuishkomen? Die is al thuis. *(wijst)* Die is met een vreemde jongen in de slaapkamer. Ik weet alleen niet zo goed of...

Marina? Ben je nog hier? Die is natuurlijk al naar de keuken. *(moeizaam opstaan)* Hè, nu zit ik net zo lekker en moet ik weer naar de keuken. *(aarzelend voor beide deuren)* Welke moet ik nu hebben? Wat zei Pieter ook weer? Hebben ze nu wel of niet verbouwd? Hè, wat vervelend. Wacht, ik weet iets. *(telt iene mine mutte af bij goede deur)* Dan neem ik die wel. *(af deur keuken)*

RONNIE: *(op deur slaapkamer, wuift zich koelte toe)* Ik..ik weet echt niet of het zo'n goed idee was dat ik bij je bleef toen je je verkleedde Isabel. Ik...ik bedoel je bent tenslotte een..een vreemd meisje en..en bovendien ook nog van koninklijke bloede.

ISABEL: *(op, verkleed als jongen. Haren onder baseballpet gestoken)* Och jongen, we leven in een moderne tijd. Je hebt toch wel meer een meisje in een slipje en een bh gezien? Bovendien ziet er een prinses heus niet anders uit dan een gewoon meisje hoor.

RONNIE: Toch.. toch moeten we op..oppassen dat we niet overdrijven.

ISABEL: Het zou juist vreemd zijn geweest als jij gelijk weer tevoorschijn zou komen uit de slaapkamer. Je moet niet vergeten dat we een hoop in te halen hebben. *(ploft in bank, voeten over leuning)*

RONNIE: In.. in te halen?

ISABEL: *(niest)* Ja, we hebben elkaar toch een lange tijd niet gezien? Dan moeten we toch een hoop inhalen? Kletsen en zo. Je weet wat jongens allemaal onder elkaar doen.

RONNIE: O.. o bedoel je dat. Ja, dat moeten we wel. Ja, je hebt gelijk. Ha.. had ik even niet aangedacht.

ISABEL: Je kunt niet overal aan denken. Zegt m'n mams altijd. *(boos)* Maar dat ik niet met Edwin om mag gaan daar dacht ze toch wel aan.

RONNIE: Ed..Edwin?

ISABEL: O dat is mijn vriend. Daar heb ik je toch van verteld. *(vertederd)* Och het is zo'n schatje. Hij heeft van die leuke, mooie blauwe ogen, zo'n lief klein mopneusje en mooi mondje. Dat vraagt erom om gezoend te worden. Laat staan zijn kontje. Dat is om in te bijten. *(fel)* En weet je, hij zegt zelfs dat hij nog een baron is ook. En als Edwin dat zegt, dan is het zo. Maar mijn moeder gelooft hem niet. Iedereen kan wel zeggen dat hij een baron is zei ze toen ik het haar vertelde. Net alsof mijn Edwinnetje zou liegen. Ha, hij is de eerlijkheid zelve. Mijn Edwin zal me nooit beliegen. Nooit!

RONNIE: Ik..ik geloof je wel. Maar.. maar...

MARINA: *(op deur keuken met dienblad)* Ik weet het moeder, ik weet het. We moeten hoognodig een nieuwe keuken. De buurvrouw heeft er net eentje laten zetten. Niet dat ik er zo eentje zou willen. Nee, die is me te gewoontjes. Ik moet er minstens een... *(ziet Ronnie)* Och jongen, je bent al thuis. Ik had je niet binnen horen komen.

RONNIE: Ik.. ik was al een tijdje thuis. Ik..

MARINA: Och jongen, wees eens lief en haal je oma uit de keuken. Die weet natuurlijk weer niet hoe ze hier moet komen.

RONNIE: Maar.. maar ik wilde je net vert..vertellen dat we een...

MARINA: Direct jongen, direct. Haal nu eerst oma op voordat die door de tuin de straat op loopt. Je weet toch nog wel dat we haar de vorige keer tot ver in de avond hebben lopen zoeken? En dat we haar op het kerkhof vonden? Nou, dat hoeft voor mij niet meer. Vooruit, haal haar even op, dan kun je me direct alles vertellen. Schenk ik ondertussen de koffie in. *(Ronnie haalt schouders op en af deur keuken)* Een lieve jongen, maar hij moet soms nog gestuurd worden. Maar ja, zo was Pieter ook toen hij jong was. Ik... *(Isabel niest)*

MARINA: *(schrikt zichtbaar, dienblad rammelt)* Wie.. wie is daar?

ISABEL: *(komt omhoog uit bank. (Denk aan stem!!)* Neemt u mij niet kwalijk mevrouw, maar ik...

MARINA: *(terugdeinzen, dienblad rammelt nog harder)* Wat.. wat doe jij hier? Wie ben jij? Vooruit, maak dat je weg komt voordat ik de politie bel.

ISABEL: Maar mevrouw uw zoon...

MARINA: Ronnie? Wat heb je met Ronnie gedaan? Mijn zoon heeft niks gedaan. Hij is onschuldig. De buurjongen van hiernaast, dat is er pas eentje, die leeft als God in Frankrijk, denkt aan niemand. Dat is een doorn aan de doodskist van de buurvrouw zegt ze altijd.

ISABEL: *(omhoog, loopt richting Marina)* Maar mevrouw ik ken de buurjongen helemaal niet. De enige die ken is Ronnie.

MARINA: *(achteruitlopen, angstig)* En toch zeg ik dat Ronnie onschuldig is. Hij gaat misschien met de verkeerde vrienden om, maar daar kan hij ook niets aan doen. Wat hij ook gedaan heeft, hij kon er niks aan doen. Hij...

ISABEL: *(strekt armen uit)*

MARINA: *(houdt dienblad voor zich, hoofd afgewend, ogen dicht)* Doe... doe me niks. Mijn man kan zo thuis komen en als hij jou hier ziet, dan... dan...

ISABEL: *(pakt dienblad over)* Zal ik dit maar op tafel zetten? Ik.. *(niest)*

MARINA: Bedoel je dat je mij niet... dat ik geen geld hoef... Dat je mij niks doet?

ISABEL: Ik zou niet weten waarom ik u iets zou aandoen. Ik.. *(niest)*

MARINA: O, gelukkig, ik dacht dat mijn laatste uur geslagen had. En ik heb nog niet eens mijn nieuwe keuken gezien. Ik... *(zakt langzaam onderuit)*

ISABEL: Mevrouw? Mevrouw? Gaat het een beetje? *(dichterbij)* Mevrouw, voelt u zich wel lekker? *(op knieën bij Marina)* Mevrouw,

waarom zegt u nou niks? Mevrouw? Mevrouw? (*pakt haar vast, schudden*) Mevrouw word eens wakker!!

RONNIE: (*op keukendeur*) Kom maar oma. Ik was nog net op tijd. Anders was u weer op straat beland.

EMMA: (*achter Ronnie*) Dat komt omdat het hier steeds verandert. Jullie blijven aan het verbouwen. Dan is die deur weer daar, dan weer daar. Daar kan een mens toch geen wijs meer uit?

RONNIE: Dat.. dat valt wel mee. Ik.. (*ziet twee*) Moeder? Is..Isabel?

EMMA: (*loopt tegen Ronnie aan*) Au. Nou merk je het zelf. Staat er een deur zomaar midden in de kamer. Wie doet nu zoiets? (*kijkt achter Ronnie om, duidelijker kijken*) Wat zijn die aan het doen?

ISABEL: Ze.. ze is flauwgevallen.

DOEK

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto